

9

ADVENTUS
DOMINI ET
SALVATORIS NO-
STRI JESU CHRISTI
TRIPLEX.

Nimirum;

1. CARNALIS, seu humilis
2. VERBALIS, seu mysticus, &
3. REGALIS, seu gloriosus,

HEROICO CARMINE
Conscriptus

A

SALOMONE EICHLERO, G. S.

Anno abeunte
M. DC. XXIV.

•••••

BEROLINI, Typis Georgij Rungij.

*Magnifico, Strenuo ac Nobilissimo Viro, auctoritate, Con-
siliorum gravitate, plurimorum maximarum rerum
usu prestantissimo*

DN. SIGISMUNDO A GÖREN

Illustriss. Elect: Brandenburg. à Consilijs inti-
mis & secretioribus, Capitaneo Gramzoviensi,
& hereditario in Rosenthal/ &c.

Domino ac Mœcenati omni observantia & devota
animi subiectione semper suo colendo.

*Hæc qualesquales lucubratiunculas debite honoris,
gratulationis & gratitudinis ergo, submissè
dat, dicat & consecrat*

editis.

AUTOR.

De
TRIPLICI DOMINICO ADVENTU,
Carmen heroicum.

 Empora labuntur serie labante dierum
Anni præsentis, redeunt felicibus anni
Auspiciis iterum primordia læta futuri
Credenti populo, dum Christi Ecclesia Sponsa
Dogmata ab integro repetit cœlestia, cari
Adventum testata sui lætataq; Sponsi.

Plaudite Christicolæ, divini plaudite vates,
Plaudite Pastores, Christi grex credule plaude.
Pastor jò! nunc pastor jò tuus ille fidelis
Advenit ecce tibi, Christi pia plaudito caula.
Advenit en DOMINUS, venit, adveniensq; salutem
Pacem, læticiam, cœlestia gaudia secum
Adportat cunctis sanctè sua jussa sequutis.

Ergò age depositis mens' expergiscere curis,
Læta salutiferum pronis amplectitor ulnis
Hospitem, & in laudes venientis ab æthere Christi.
Adventu tanti REGIS tantiq; MONARCHÆ,
Adventus Natiq; DEO, natiq; Mariâ
Incipe Mœnatio mecum decurrere versu.

Et tu qui cœli venisti è sede REDEMTOR
Ad nos quiq; venis sacrati mnnere verbi
Cottidiè, rursusq; idem qui crederis ólim

Venturus iudex vivis fragiliq; solutis
Corpore nunc quoq; Christe veni, delabere cœlo
Nunc placidè, mentemq; meam nūc Numine sacro
Christe tuo comple, caleant præcordia motu
Fac agitante tuo, tu Christe, in carmina, quorum
Meta tuæ laudes, præsentis suggere vires.
Sic tenui nostrâ celebrabère sæpe Camœnâ
Te veniente die, te, decedente canemus.

ORDINE, PRINCIPIO, longo volvente dierū ^{I.}
Et quo decepti sceleratâ Dœmonis arte ^{Adventus}
Stemmatis autores humani Numinis iram ^{carnalis}
Æterni subiêre gravem, pœnasq; nefandas, ^{seu exina-}
Jam magis atq; magis Satanæ (namq; adfore ^{nitiois.}
(tempus
Mox fatale sibi quo colla tumentia semen
Virgineum premeret divinâ calce videbat)
Crescebat rabies, crescebat dira tyrannis;
Omnibus exhaustos jam casibus omnium egenos
Adamidas cernens cœli de vertice Christus,
Dictorumq; memor (nec enim de semine quôdam
Virgineo data primævo promissa parenti
Exciderant animo, manet altâ mente reposta
Callida fraus Hydræ, captæq; injuria matris)
Sic secum : Tantisnè ideo sub casibus omni
Tempo-

Tempore progenies Divûm suppressa jacebit?
Siccinè perpetuis jaëtabitur ergò procellis
Tantis auspicijs tantaq; ab origine ducta (arum
Stirps hominum, tam nobile opus manuumq; me-
Fabrica divina ducens ab imagine formam?
Non ita: Namq; etsi legis moderamina nostræ
Ausu transgressi pœnas meruêre protervo:
Me tamen esse DEUM facilem, me numen amicum,
Me factosq; autore homines, meminisse docebit.
Adde, quod & falsâ decepta cupidine mater
A Sathanâ, crimen, sperans meliora, patravit,
Quocirca casus miseræ miseratus acerbos,
In Satanamq; odijs sceleratum incensus amaris
Ultorem fraudis reparatoremq; salutis
Promisi, promissa DEUS sine fraude, sine omni
Perfidiâ perfecta dabo, luet impia pœnâ
Hydra mihi commissa gravi mihi nigra patefcent
Tartara victa manu validâ, mors atra facefset
Morte meâ destructa, sacro referetur Olympo
Progenies Adæ, Christo duce & auspice Christo,
Novi etenim, novi me talia fata manere,
Novi primævo de me promissa parenti (rem,
Quæ dederit Pater omnipotens, nunc tempus agi
(Nunc tempus lapsam miseris reparare salutem,
Christe bonis, nunc Christe pijs accingere cœpris.)

Talia clementi sub corde salutifer autor
Evolvens jam ritè suum finire parabat
Officium, optatosq; sinus, sedesq; relinquit
(Quantus amor!) patrias: Geminorum ex arce po-
lorum

In mundum veniens nostrâ sub imagine nostras
Perlustrat terras, nostros DEUS optimus artus
Suscipit, infirmum nostro de corpore corpus:
Scilicet, ut cœlo miserum delapsus in orbem
Nos cœlo reduces ex orbe referret avito:
Ut de carne trahens nostrâ sine crimine carnem,
Carnem servatam super alta reponeret astra.
Adventuq; suo subiens tecta hospita mundi
Adventum superas nobis repararet ad auras.
Quid moror? Æterno (cessas in vota precesq;
Mortalis cessas?) Genitus Genitore J E H O V A
Servit, & abjectus nostræ sub pondere culpæ
Pauper, inops, humilis, nudus, contemptus & exsul
Progreditur sanctam populo comitatus ad urbem
Sublimis tergo lentè gradientis a felli.

Sed tales pompas, tales, pie Christe, triumphos,
Tales incessus tibi deliciasq; canebat
Zacharias vates: Nimium lætare Sionis
Filia, proclamans, tuq; ô lætantia pange
Jubila stirps Solymæ, tibi REX tuus æthere clarò

Adve-

Advenit emissus talis, quo justior alter
Nec pietate viget, nec fessis addere rebûs
Auxilium potior: Mansuetus hic atq; benignus
Ultrò pauperiem pro te perpeffus iniquam
Advenit aurito veniens equitatq; caballo.

Primus hic advento Christi, quo crimina mun-
Morte piaturus veniens è sede paternâ (di
Induit humanum corpus, carnemq; caducam
Æternum λόγον nostrâ sub imagine texit.

O amor! ô pietas mirabilis! ecce creata
Nè miserè pereant, miserè perit ipse creator.
Ne nos pauperie tristi sine fine premamur,
Paupertatis onus rerum subit ipse Monarcha.
Factus homo est, natusq; hominis, quo sanguine
Humano fratresq; suos natosq; Parentis (cretos
Supremi faceret, faceret Deitate potiri.

Quid nunc officij meritis pro talibus ergò
Reddemus pie Christe tibi? quas dicere laudes
Occipimus miseri? Grates persolvere dignas
Non opis humani est, nulla est facundia tanta,
Accipe, quæ, miserâ mundi dum valle moramur,
Parva tibi ferimus submissæ munera vocis,
Donec in æternæ, duce te & rectore, salutis
Provecti portum sine fine modoq; catervâ
Cum radiante poli modulemur in æthere cantus.

Hunc primum post adventum, exempla- II.
(ria nobis *Adventus*
Adventum Christi memorant divina, SE- *verbalis*
(CUNDUM, *seu mysti-*
cus.

Quo per vivifici cœlestia dogmata verbi,
Perq; sacratarum mysteria cœlica rerum
Nostras cottidiè, visens dulcissimus hospes,
Invisit mentes, DOMINIq; timentia corda
Ingreditur, figitq; sibi hîc per secula sedes,
Perq; suum verbum præsens ubicunq; locorû est,
Cuncta replet præsens per Sacramenta sacrara.
Tu modò mandatis maneat, mandataq; serves
Gens humana fidem, sancti in Baptismatis almo
Fonte, tuo Regi promissam fœdere certo.
Hunc tibi præsentem studio venerare perenni
Obviaq; huncce FIDE veniètem amplectere firmâ
Hunc purâ cole mente, tuo, ne crimine tetro,
Limine propulses, penitusvè procacibus ausis.
Sic tibi cottidiè sic obvius ipse feretur,
Sic præstò tibi semper erit, præsensq; petenti
(Ne dubita) dabit auxilium, teget atq; fovebit.

Pandite nunc Heliconæ Dæ, nunc pro- III.
(mite cantus *Adventus*
Pierides Musæ, magno nunc ore lonandum *Regalis seu*
gloriosus.

TER-

TERTIUS adventus, dicendus carmine, CHRISTI;
Tertius ADVENTUS Christi, quo nube reversus
Judicio Judex sistet justissimus omnes.

Quis luctum illius lucis? quis gaudia fando
Explicet? aut dignis queat exclamare figuris?
Non humili ulterius Christus subvectus a fello
Incedet, non servus erit, non ora, redibit,
Mancipij faciemq; levis vestitus, ut olim:

Sed magnâ omnipotens Heros comitante catervâ
Cœlicolûm summo cœli de vertice in æthram
Victor equis currum niveis agitabat eburnum.

Hinc atq; hinc denso glomerabitur agmine
(cœtus

Angelicus, dextrumq; latus claudensq; sinistrum
Lætus jò! lætâ ingeminabit voce triumphum:
Hunc decet omnis honos, hunc omnis gloria solû
Atq; trophæa decent; plausu comitata frequenti
Cœlica turba canet, resonabit in æthere cantus.

Rex ipse ante alios Christus pulcerrimus o-
(mnes

Læta trophæa gerens, & majestate tremendus
Descendet, sanctâq; suâ se sede locabit.
Tum clangore tubæ cœlestis & æthere missâ
Angelici magnâ præconis voce citabit
Corpora de tumulis & cassa cadavera luce.

Exani-

Exanimes trunci Christo inclamante resurgent
Continuò dispersa vigor per membra vietus
Volvetur, sociusq; statim calor olsa revifet.
Omnes tunc adeò gentes à morte reductas,
Corporibusq; suis cinctas membrisq; novatis
Orbis terrarum cunctis vocitabit ab oris
Terribili iudex ad justum voce tribunal.

Hic hircos Christus iudex disjunget olentes
A niveo grege lanigero, dirâq; malorum
Secernet lernâ turbam, quæ ritè sequuta
Jussa verenda DEI puram sine crimine vitam
Degit in his terris vero pietatis amore,
Hanc lætis cœli regnis nitidisq; reponet
Sedibus, æternâ DOMINUS vitaq; beabit;
Illam sed turpi maculatam labe cohortem,
Cujus habet cœcas scelus insatiabile mentes,
Tristibus (horrendum dictu) lacrymabilis Orci
Transmittet claustris, ubi plurima mortis imago,
Luctus ubi trepidusq; pavor, gemitusq; dolorq;
Inferniq; ignis flammæ scelerata sequentur
Pectora perpetuum demtâ spe finis in ævum,
Dum Christi contrâ jussis operata caterva,
Consiliumq; sequuta DEI, dum vita manebat,
Incolet ætherei Paradisi florea tempe
Conspectuq; DEI semper sine fine fruatur.

Hic

Hic sacra lux, hic vera quies, hic gaudia semper
Talia versabunt hilari se mente piorum,
Qualia non oculo cujusquam visa, nec aure
Sunt percepta, queant ullo nec pectore fingi.
Ver erit æternum fragranti cœlica flore,
Attria ridebunt, veteres absterget ocellis
Justorū lacrymas DOMINUS nova gaudia subdens.

O ter felices! ô terq; quaterq; beatos
Queis ante ora DEI cœlorum in sede beatâ
Vivere contigerit, semper coramq; tueri
Trinum individua Numen DEITATIS & UNUM.
O miseros verò! ô inopes! ô deniq; tristes!
Horricos Erebi (procul ô procul omnia cœtu
Talia Christe tuo prohibe) per secula larvas
Cernere quos vitæ patrata piacula cogent.

O ergò ô homines altum excussisse veternum
Fas erit, ô semper, semper vigilemus, agamus
Excubias semper vigiles, studeamus honestis,
Dum licet, atq; pijs monitis, ut ritè parati
Tristitia procul atq; metu gelidoq; pavore
Adventum DOMINI magnum opperiamur, & o-
Ejus in occursum pacatâ mente feramur, (mnes
Sicq;, ubi magnificâ se majestate reducet
Arbiter, æthereas ipsum comitemur ad oras.

A M E N.

T. ©. Δ.

ULB Halle
002 677 830

3

56

Nv 1999

(1/69.)

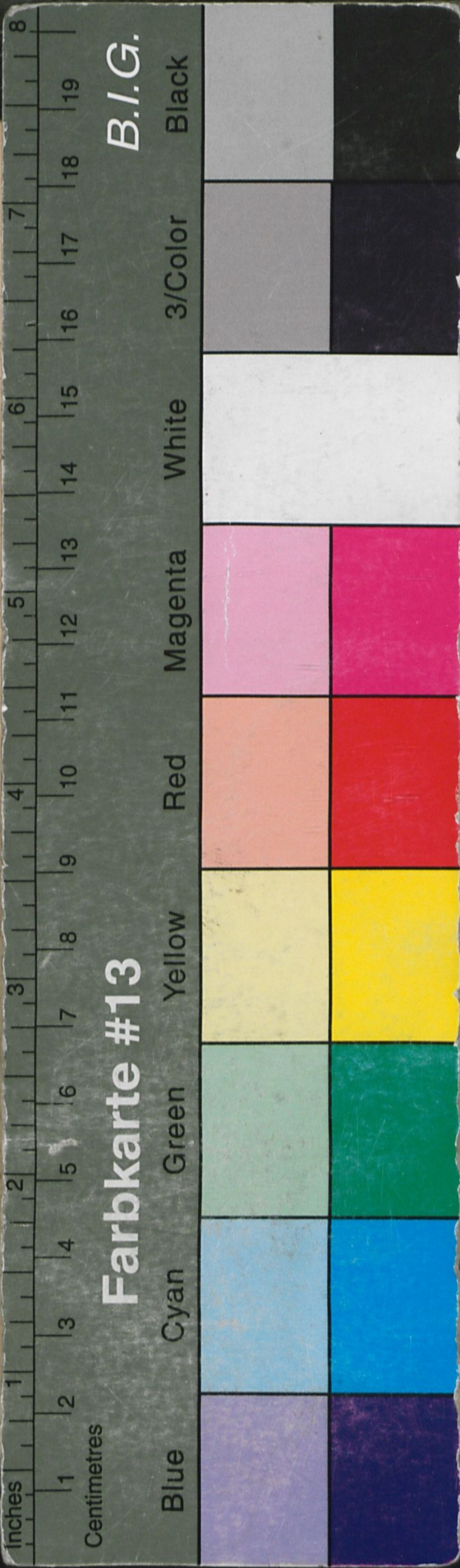
VD 17

208934

NTUS
NI ET
DRIS NO
CHRISTI
LEX.

virum;
seu humilis
seu mysticus, &
seu gloriosus,
CARMINE
scriptus

ICHLERO, G. S.
abeunte
C. XXIV.

Typis Georgij Rungij.

